

закріпив положення, що сприяють реалізації та забезпеченню дотримання цього права, але все одно зустрічаються непоодинокі випадки порушення цього принципу. Тож, в даний момент Україна вимагає вдосконалення роботи механізму забезпечення та реалізації права на справедливий суд, що обумовлюється фактами української судової практики.

Список використаних джерел:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Міжнародний документ від 04.11.1950. № 995-004. Рада Європи. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (дата звернення: 12.09.2021).
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 12.09.2021).
3. Рішення у справі № 6293/04 [2017]. Європейський суд з прав людини. URL: <http://www.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc&base=ARB&n=68806#09000131417447637> (дата звернення: 13.09.2021)
4. Рішення у справі «Findlay v. The United Kingdom» [1997]. Європейський суд з прав людини. URL: <https://precedent.in.ua/2016/04/09/fyndly-protyv-soedynennogo-korolevs/> (дата звернення: 13.09.2021).

АНАНІЙЧУК Богдана,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІ ЖІНОК В УКРАЇНІ

Важливим аспектом у суспільних відносинах сучасності виступає насамперед такий факт, як регулювання трудових відносин. Звертаючи увагу на даний аспект ми повинні наголосити, що воно насамперед стосується окремих умов праці для жінок.

Відтак ми повинні розуміти, що необхідність правового регулювання саме права на працю жінок полягає насамперед в їх фізіологічних особливостях. Необхідно наголосити, що даний аспект повинен захищатися

не лише в межах певної держави, але й у світовій практиці в цілому [1].

Ми повинні розуміти, що трудове право має свої правові особливості захисту прав працівників у даній сфері. Проте особливе місце приділяється захисту прав на працю жінок, котрі безпосередньо пов'язані з особливостями організму жінки. Відтак ми можемо вести мову окремо про даний аспект насамперед через те, що жінки через свої біологічні особливості мають функцію народження та виховання дітей та інші не менш вагомні біологічні функції котрі існують суме у представниць «слабкої» статі.

Відтак ми повинні розуміти, що сучасне законодавство України має широкий спектр гарантій спрямованих на охорону та захист прав жінок на працю. Насамперед ми повинні зауважити, що у нашій державі на сьогодні існує досить широкий спектр правової бази, котра регулює дані правові норми. Говорячи про нормативно-правову базу ми повинні розуміти, що навіть у Кодексі законів України про працю виокремлено цілі глави «Праця жінок». Тобто ми розуміємо, що даний аспект досить чітко врегульовано у сучасному законодавстві [2].

Проте ми повинні розуміти, що попри дану нормативну базу, котра існує в Україні все ще існують деякі проблемні питання у законодавстві, щодо гарантій прав на працю жінок, а саме :

1. Надання переваги чоловікам при працевлаштуванні, що насамперед пов'язано з додатковими гарантіями прав жінок. Це пов'язано насамперед з певними обмеженнями стосовно залучення до праці вагітних жінок, або ж жінок котрі мають дітей до трьох та до чотирнадцяти років

2. Бутуючі стереотипи у суспільстві пов'язанні з роллю жінки у соціумі, тобто на сьогодні досі існує думка про те, що вони не можуть поєднувати роботу та сім'ю, й повинні жертвувати певними аспектами. Також більшість осіб вважає, що жінка більше уваги повинна приділяти домашнім справам, а отже буде менше енергії приділяти роботі.

3. Також важливим недоліком виступає низький рівень заробітної платні, порівнюючи її з оплатою праці чоловіків. Говорячи про даний недолік сучасного суспільства ми повинні наголосити, що за даними дослідження «Жінки та чоловіки на ринку праці в Україні» заробітня плата жінок становить 74% від оплати праці чоловіків [5].

Також важливим недоліком виступає обмежені можливості в кар'єрному зростанні жінок, відтак у суспільстві існує думка про те, що чоловіки більш якісно виконують роботу на керівних посадах, а жінки не взмозі її виконувати.

Тобто ми розуміємо, що на сучасному етапі в українському суспільстві досі існує низка проблем пов'язаних з захистом прав жінок, саме тому ми повинні врегульовувати дані аспекти з метою подальшого зменшення кількості даних проблемних питань у сучасному суспільстві.

Виходячи з цього ми повинні розуміти, що попри досить повну нормативно правову базу правового забезпечення прав жінок на працю, в

нашій державі все ж таки існує певна кількість проблем, що мають велике значення для гарантування дотримання даних нормативних актів.

Список використаних джерел:

1. Чеховська І. В. Співвідношення соціальної і сімейної політик: деякі теоретичні і практичні аспекти. *Право та управління*. 2011. № 1. С. 416 - 474.
2. Кодекс законів про працю України : закон України від 23.07.1996 № 322-08 поточна редакція 14.08.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text> (дата звернення 28.10.2021)
3. Проблеми захисту прав жінок. URL: http://empowerukraine.blogspot.com/2013/11/blog-post_9.html?m=1 (дата звернення 28.10.2021)

АНАНІЙЧУК Богдана,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ НАКАЗНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

У сучасному суспільстві ми майже щодня можемо спостерігати певні порушення прав людини, відтак не виключенням виступає й цивільне судочинство. Іноді виникають ситуації коли спір між особами відсутній, а лише наявний очевидний факт про обов'язок виконати певну дію, у таких випадках застосовується наказне провадження.

Відтак вивчаючи даний аспект ми повинні зауважити, що у частині 3 статті 19 Цивільно-процесуального кодексу України (далі ЦПК України) законодавець нам зазначає у яких випадках судовий розгляд здійснюється у рамках наказного провадження [1]. Виходячи з того, що даний вид провадження розглядається у спрощеному порядку, даний вид розгляду справи значно полегшає діяльність суддів.

Також ми повинні зазначити, що у рамках ЦПК України законодавець не надає нам конкретного визначення поняттю наказне провадження, що виступає значним недоліком на нашу думку. Тому доцільно було б додати до положень статті 19 ЦПК України конкретне визначення даного поняття.